

Nedavno održan Novogodišnji koncert škole rock-a Kulturno sklonište, u klubu Route 66, u Novom Sadu, bila je još jedna prilika, u skladu sa principa škole, da se predstave samo najtalentovaniji, najvredniji, učenici koji su u toku prethodnog perioda pokazali najveći napredak. Među izvođačima našao se i mlađani Slaviša Kozomora, jedinstven po mnogo čemu.

Slaviša Kozomora, star 14 godina, đak Osnovne škole „Đura Jakšić“ u Kaću, muzikom se bavi tek tri godine. Njegov stariji brat Radenko, je „narodnjak“ i svira klavijature, a sa gitarom nema никакве veze, baš kao ni Slavišini roditelji.

Prve muzičke korake Slaviša je napravio upravo u Kulturnom skolništu. Svirao je na koncertima škole i ranije, ali ovoga puta to je bio poseban nastup.

Priča je počela prošlog leta, u Bosni, gde je u poseti babi i dedi bio okružen javorovim šumama. I upravo to bogatstvo dalo mu je ideju da napravi gitaru. Nacrte je našao na internetu i prema njima, uz podršku tate Radovana i brata, koji nikada nisu ni videli uživo taj model, počeo da pravi gitaru, električnu. Drvene delove napravio je od javorovog drveta (iako se gitare prave od mahagonija), a ostale delove nabavio je preko interneta. Novu školsku godinu započeo je na novoj gitari, svojeručne izrade.

-Nije da one što se mogu kupiti nisu bile dovoljno dobre, već je najveći doživljaj svirati na svom ručnom radu - tvrdi Slaviša i nastavlja: -Ni jedna gitara na kojoj sam do sada svirao, nije mi bila toliko draga kao ova. Tome je sigurno doprinelo i samo saznanje da sam je sam napravio, i ona meni jako znači, jer je prilagođena baš meni. Moj nastavnik, Petar Jelić odmah je rekao da je gitara dobra, i ko god da ju je probao kasnije, iznenaden je njenim zvukom. Najviše primedbi usmereno je na to što nije prelakirana, a to sam namerno ispustio, jer lak bi previše zatvorio ton. Lak je taj koji gitare deli na jeftine i skupe. Za razliku od vrhunskih, za čiju se izradu koristi nitro lak, a proces je dug i traje nedeljama, skromnije gitare premazuju se poliuretanskim lakom, koji se osuši za dan-dva, ali koji zatvara ton. Odlučio sam se za treću varijantu, bez laka i to mi se čini najboljim.

Slaviša Kozomora je u jedno siguran - na ovome se neće zaustaviti. Planira da upiše gimnaziju, ili tehničku školu - programiranje. Treća opcija je da nastavi dalje da se bavi muzikom. Definitivno zna da se graditeljstvom instrumenata nikada ne bi bavio profesionalno, jer kako kaže: -Ovo što sam napravio ne bi nikad prodao, ona je samo za mene i nedam je nikome, nema te cene. A kada prerastem prvu, napraviće sebi drugu, pa treću, koliko god bude trebalo gitara.

Pravljenje gitara je samo jedan od talenata ovog momka koji se bavi i komponovanjem, a ni pisanje tekstova mu nije strano. Više nego plodnog leta 2013. godine, Slaviša je upoznao samoukog muzičara, Nemanju Radujkovića, i sa njim napisao reči i muziku za kompoziciju, koju

je otpevao Petru. Ovome se to svidelo i tražio je da mu snimi demo, tako da na tradicionalnom Godišnjem koncertu škole „Kulturno sklonište“, početkom juna naredne godine, možemo očekivati nastup Slaviše Kozomore, koji će na gitari sopstvene izrade, svirati i pevati kompoziciju, za koju je, uz podršku druga, napisao reči i muziku.

Slaviša Kozomora je sigurno jedno od one dece na koje je, između ostalog i dečji pesnik, Duško Radović mislio kada je svoju nazvao zbirku pesama „Poštovana deco“. Jer Slaviša je dostojan svakog poštovanja i divljenja. On stvara vrednost ni iz čega, a od sebe daje maksimum – ukratko dete za primer.

